

רחל מרחלת על כל העולם

דון ז'ואן מן השורה הראשונה

איתן מסורי וקרולין לנגר
הבחורה נטעה, המכונת נשארה

ומי, לדעתכם, זכה אצלי במישאל יחיד בשאלה מיהו הדון-ז'ואן של השנה? נכון, יש רק אחד שמתאים לתואר הנ"ל, והוא בחור הוא **איתן מסורי** ולא אחר. ומי שמכיר ויודע, יסכים שכל הגברים היו רוצים לזכות במיקצת מהצלחתו של זה אצל בנות המין הנשי.

אצלו אין אפס, ולא משנה מה הגדול, הצורה, הצבע או הגיל, העיקר שתהיה אשה. ויש לי בשבילכם פיקנטריה מחולל על איתן, ישר מפיו שלו עצמו:

כששטה בברלין, ישב לו בהופעה על-יד הפסנתר, שר והנעים לכל הנוכחים מי מיריותיו. פתאום ניגשה אליו חתיכה מבר גרת, השחילה לידו המנגנות פתק עם מיספר טלפון וכתובת והזמנה מפורשת. לא חלפו שעות אחדות, וכבר התיידדו הר שניים ובילו בנעימים.

והנה, יום בהיר אחד יושב לו איתן בתליאביב, ומקבל טלפון מברלין. וקרולין לנגר בת ה-34 על הקו, מודיעה לו על בואה.

תוכניות

על רמה

נכון שלא מזמן בישרתי לכם על חידושים בחייה של הזמרת **ריקי מנור** ובאהבתה הממושכת, **רודולפו**, או, הסיפור היה נכון. אבל היום יש כבר חידושים.

מה אפשר לעשות אם אצלם משתנים דברים ככזה מין קצב משוחרר? בכל אופן המצב כיום הוא בערך כך: ריקי

ריקי מנור ורודולפו
לעזוב את אילת סופית

מפסיקה סופית וטוטאלית עם עיסקי יחסי הציבור ושאלים נכנסה לפני כשנתיים, במלון אילת, לצידו של ולנטינו שלה רודולפו ושניהל את המלון הנ"ל, וכיום היא מתכוננת לקראת תוכנית-טלוויזיה גדולה ואלבום שירים.

לדבריה לקח אותה **רונן וייס** לידים, וסוף-סוף בדעתה להיעשות זמרת מן הר שורה הראשונה. גם אצל רודולפו יש חי דושים, אבל בשטח אחר. הוא, שתיה אמור לנהל את מלון לרוס בתליאביב, עוב מיש רה רמה זאת לטובת אחרת, רמה אפילו עוד יותר. הוא הפך מנהל חברת ניהול בתי מלון. לא רע, מה?

לפי מה ששמעתי, רודולפו הוא הישראלי היחיד שהגיע בארץ לרמה כזאת, ומבחינת המשכורת, שלו היא החמישית בגודלה אחרי כל הכרישים האמיתיים במלונות הר גדולים בתליאביב. אבל חמישי זה לא רע, וגם המשכורת לא רעה, הלואי עלי ועל כולם.

חידושים רציניים, מה? ועוד על רמה. אז נאחל לה הצלחה בכל. ומי שרוצה לראותם מוזמן לנתניה. שניהם מתגוררים שם בדרת פנטאוו במלון בעיר, וגוראים מאושרים לחלוטין.

גם חתונה,

גם ילד

רוצה לספר לכם על אחת שבשיא הר קאריירה שלה אמרה שלום לבוהמה, שלום אחד כזה ארוך ובלי להתראות. פשוט, החיים האלה הפסיקו לעניין אותה. היא הפכה אמא רצינית לגמרי.

כוונתי ל**אמירה פולן**, שחקנית תיאטר רון הקאמרי לשעבר, שכיום מקדישה מר זמנה רק לתיאטרון חיפה. אמירה, שנישאה באושר לבחיר-ליבה החזש **רררר אפרון**, שהוא מהנדס-יצור, ילדה לו בת יפהפיה

אמירה פולן
שלום לבוהמה

בשם **ילי** ושם, רבותי, מישפחה מאוחדת על-הכיפאק. אמירה, המופיעה בסרט החברים שאומנם עדיין לא מוצג אבל בקרוב מאד יעלה על המסכים, עושה זאת לצידו של **אלי דנקר**, ולפי מה ששמעתי היא מתעלה על עצמה במישקה בו, או למה היא מפסיקה, בשיא שכזה?

אבל מה לעשות וכל אחד והראש שלו, ולה כנראה יש ראש מיוחד, כי כולם יודעים שהיא קצת שונה, או נרשה לה ל- השתגע, העיקר שהיא נהנית מזה.

בחורה טובה

מבית טוב

לא תאמינו, אבל שוב סיפור מהסרטים. מה אפשר לעשות אם כל העולם קשור בסרטים וכל החיים במה?

גם הפעם מדובר בסרט, ולא סתם אלא כזה ששמו **דיזנגוף 99**, וכמובן הוא של **אבי נשר ושרון הראל**. היתה בעיה, כשהתברר שחלק מתפקידה של הבחורה מחייב כמה סצנות ארוטיות ולהתפשט כמה פעמים גם.

ומי נפלה על התפקיד הזה? דווקא **גלי עטרי**, הזמרת העדינה, בעלת החיוך ש- שורה זהב.

גלי שבאה ממישפחה דתית ומבית מסורתי לא יכלה בשום אופן לעשות את זה ל- מישפחתה שתהיה, אבל אבי ושרון לא היו

מסיבה שכזאת

תאמינו לי, ימיהיפורים של היום הם כבר לא ימיהיפורים של פעם. אם פעם ישבו אנשים בבית, צמו והסתגפו וחזרו בתשובה, הרי היום רבים כבר לא עושים חשבון לבורא ולדת, ופשוט מבליים יום שלם פלוס לילה במה שיותר לאכול, לתגוג, לשיר, לשמוע מוסיקה ולאחוב.

על אחת המסיבות הללו, שנערכה בבית מפואר בהרצליה-פיתוח, רצוני לספר לכם. החינגה היתה מצומצמת, הוזמנו רק 15 המובחרים, שנבחרו בקפדנות. מה שהובא ראשון בחשבון היה הגזעיות והראש הטוב של האנשים, שהגיעו עם כניסת היום הקדוש כל אחד עם בתיווגו הנבחרת, עם משא כבד של אוכל, פירות, ריקות, עוגות, פיצוחים, מטעמי בשר למיניהם וכו' בלי סוף, רק הטוב ביותר.

בעל-הבית, מצידו, הכין משקאות חריפים בשביל לתפוס ראש טוב, ולא עברה שעה מאז שכולם הגיעו והחגיגות החלו.

חדרים יש שם בבית בלי סוף, וכמו כן אמבטיות שלא חדלו לעבוד כל הזמן. כולם נכנסו ויצאו, מי לחדרים ולאמבטיות וחזרו חלילה, בערך בשעה אחת בלילה, כשכולם התעייפו קצת, החליטו שזה הזמן להתאושש.

הכינו שולחן ארוך שאפילו מלכים לא היו מתביישים בשכמותו, ולאור נרות החר לה הזלילה הגדולה, לצלילי שירי ארץ- ישראל הישנה, בקולי קולות.

רק בשעות הלילה המאוחרות, כשכולם כבר שבקו, רק אז אפשר היה לכבות את המערכת שהנעימה בצליליה, ואת מזוגייה-אוויר שציגנו את החדר אבל לא את האווירה. ולמחרת, חזר חלילה, רק שהפעם כל החגיגה התנהלה בחצר הבית, שנראתה יותר כיצר מאשר כחצר רגילה, וכמובן בביקני ובביגדיים. השיוף היה כללי והחינגה נמשכה.

היו חילופים, ומאכלים, שתיות והר ללויות ורבותי כזה היה יום-הכיפורים האחרון שנפל עלינו לטובה. בסיומו של חג, כולם התאכזבו כללית וביקשו להאריכו בעוד יממה. חבורת פורצים שלא כתובה בתורה.

גלי עטרי
שיכתוב מחדש